

[Qvist Jørgensen]

ger samlet og bearbejdet. Man kan så håbe på, at en forøget viden hos udvalgets medlemmer kan medføre, at de måske i mindre grad baserer deres udtalelser her i salen og andre steder på fordomme, men jeg er selv ikke særlig optimistisk. Det ser ud, som om generaliseringer og fordomme meget let kan sejre over de faktiske oplysninger. Jeg synes, at specielt hr. Knud Lind har haft nogle bemærkninger, og jeg synes også, at historien om Frodinia, som hr. Nør Christensen fortalte, viser en overvægtning af det holdningsmæssige over for de faktiske forhold. Det synes jeg er synd, men måske kan vi få noget af det rettet op under udvalgsarbejdet.

Ebba Strange (SF):

Da jeg hørte hr. Glønborg, havde jeg svært ved at forstå, at han var forslagsstiller til det samme forslag, som hr. Nør Christensen var forslagsstiller til, men sådan kan man så tit komme til at undre sig i dette hus.

Jeg kan forstå, at hr. Glønborg har et ganske overordentlig godt kendskab til, hvordan livet er i Christiania. Han må virkelig have opholdt sig derude længe og grundigt, siden han kan udtale sig om disse menneskers ulykkelige situation. Jeg mener, at der er jo strengt taget ingen, der bliver tvunget til at bo i Christiania. Hvis folk ikke bryder sig om at bo der, kan de flytte væk derfra. Uden for denne sal vil jeg godt høre, hvor længe hr. Glønborg har boet der.

Hr. Glønborg taler om at svinge de dårligtstiliede. Jeg vil godt spørge, hvor Kristeligt Folkeparti var henne, da et knebent flertal i Folketinget ved sidste års finanslov besluttede at yde et tilskud til det sociale arbejde i Christiania, for da var Kristeligt Folkeparti ikke at finde blandt dem, der var med til at hjælpe lidt på de sociale forhold derude.

Så vil jeg sige til forsvarsministeren, at jeg føler mig ramt, når forsvarsministeren siger, at det flertal, der flere gange har vist sig at være for at bevare Christiania, har været ude af stand til at omsætte ord til handling. Javel, hr. forsvarsminister, men det, der har været karakteristisk for dette flertal, har jo været, at det ikke har siddet med regeringsmagten, og forsvarsministeren ved jo lige så godt som jeg, at når ting, der besluttes i dette Folketing, skal omsættes til handling, er man afhængig af administrationens velvillige medvirken, og den har det mildest talt skortet på. Hvis det skulle vise sig at

blive bedre, nu hvor vi har fået en anden regering, skal jeg kun hilse det med glæde, fordi vi har ønsket mere handling end den, vi hidtil har set på disse områder.

Jeg lyttede meget, da forsvarsministeren talte om værtshusbevillingerne. Det første, forsvarsministeren sagde, blev jeg lidt forskrækket over, fordi ministeren sagde, at regeringen ville lukke de værtshuse, der ikke opfyldte bevillingsnævnets krav. BUMSA.

Da forsvarsministeren svarede mig i anden omgang, sagde han, at nu skulle man undersøge nærmere, hvad de konkrete begrundelser har været for at nægte bevilling. Se, det kan jeg jo bedre lide. Min slutbemærkning i dag skal være – og det er også i forlængelse af det, hr. Qvist Jørgensen sagde – at vi, der har arbejdet for Christianias beståen gennem disse mange år, har hele tiden anset udviklingen, der sker, som en proces, en proces, hvor christianitterne selv er et meget vigtigt element. Det fremgår også af den folketingsbeslutning, som Tinget arbejder på baggrund af, og når det drejer sig om bevillingerne, så vil vi også opfordre både det folketingsudvalg, der nu bliver nedsat, og regeringens udvalg til at se på sagerne som en proces og være opmærksom på det, jeg også sagde i mit første indlæg, nemlig at der gælder dispensationsregler for Christiania.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg følte mig så meget provokeret af fru Ebba Strange, at jeg er nødt til at gå herop og sige, at jeg har ikke boet på Christiania, og jeg har i det hele taget opholdt mig meget lidt på Christiania. Jeg er dog heller ikke så naiv, at jeg tror, at det kun er mine øjne og øren, der er i stand til at opfatte sandheden. Jeg har læst meget, og jeg har talt med utrolig mange, som i kraft af deres kendskab til Christiania har givet mig den viden, jeg har, og ud fra den må vi handle, lige så vel som vi på en lang række andre felter handler på grundlag af indhentede oplysninger.

Med hensyn til, hvilke metoder der skal bruges for at hjælpe de dårligt stillede i Christiania, er der jo ikke kun én metode, der gælder, nemlig den at give, at bevilge, nogle flere penge. Der var måske også andre metoder, som fru Ebba Strange ville være med til, og som vi i fællesskab kunne finde frem til under udvalgsarbejdet.